

ρια τοῦ δευτέρου βαγονίου καὶ πρῶτον εἰς πλυντήριον πύργον ὅπου ἀφίνει τὰ συμπαρασυρόμενα στερεὰ μόρια. Εἰς δευτέρουν πύργον συγκρατεῖται τὸ θειῶδες δέξι, εἰς τρίτον πύργον συγκρατεῖται ἡ ὑγρασία διὰ θεικού δέξιος καὶ τέλος ἀφαιρεῖται τὸ μονοξείδιον τοῦ ἀνθρακος κατὰ τὴν μέθοδον Franck καὶ Caro διὰ νατρασβέστουν ὑπὸ ὑψηλὴν πίεσιν διὰ μηχανῆματος τὸ ὅποιον θερμαίνεται διὰ πετρελαίου. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους τὸ ἀέριον περιέχει 98,4 ὑδρογόνον, 1,2 ἄζωτον καὶ 0,4 μονοξείδιον ἀνθρακος.

Τὸ συνεργεῖον τίθεται εἰς λειτουργίαν ἐντὸς δύο ὠρῶν, παράγει δὲ 100 κ. μ. ἀερίου καθ' ὥραν. Χρησιμεύει εἴτε πρὸς πλήρωσιν τῶν Ζέππελιν, εἴτε πρὸς πλήρωσιν σωλήνων ὑδρογόνου μεταφερομένων εἰς σταθμὸν ἀνατροφοδοτήσεως ἀερίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προστίθεται τρίτον βαγόνιον μὲν τὰς ἀναγκαίας καταθλιπτικάς ἀντλίας τοῦ ἀερίου.

Οπως εἴδομεν, αἱ μέθοδοι τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς τοῦ ὑδρογόνου εἶναι πολλαὶ ἡ δὲ δυσκολία συνίσταται μᾶλλον εἰς τὴν ταχεῖαν ἀνατροφοδότησιν τῶν Ζέππελιν δι' ἀμαξῶν καὶ συσκευῶν ἔλαφρῶν. Ως πρὸς τοῦτο αἱ μέθοδοι τοῦ ὑδρολίθου καὶ τοῦ σιλικολίου εἶναι ἀρισταὶ διὰ τὸν κινητοὺς σταθμοὺς ἀνατροφοδοτήσεως ἀεροστάτων, διότι αἱ ἐγκαταστάσεις των εἶναι ἔλαφραι καὶ μεγάλης παροχῆς ἀερίου, μεταφέρονται δ' εὐκόλως διὰ τῶν συνήθων ὁδῶν ἢ τῶν οιδηροδρόμων.

A. Σ. ΣΚΙΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΡΟΣ Γ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΛΑ φυσ. ἐπιστ.

Ἐπιμελητοῦ τοῦ Γεωλογικοῦ καὶ Ηαλαιοντολογικοῦ Εργαστηρίου καὶ Μουσείου τοῦ ΕΘν. Πανεπιστημίου
Βοηθοῦ τῆς Ὀρυκτολογίας καὶ Γεωλογίας
ἐν τῷ Μ. Πολυτεχνείῳ.

ΣΥΜΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΠΟΛΕΛΙΘΩΜΕΝΩΝ ΠΡΩΤΟΖΩΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΕΛΙΘΩΜΕΝΗΣ ΠΑΝΙΣΚΗΣ ΕΚ ΤΡΗΜΑΤΟΚΟΓΧΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΠΛΕΙΟΚΑΙΝΙΚΩΝ ΜΑΡΓΩΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
(Προσωρινή ἀνακοίνωσις).

A'.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦτο ἐρευνῶν τῶν γενομένων ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ διαφόρων γεωλόγων, Ἐλλήνων τε καὶ ξένων, πολλὰ ἐγένοντο

γνωστὰ ἐπὶ τῶν ἀπολελιθωμένων τρηματοκόγχων (Foraminiferen) τῆς (παλαιᾶς) Ἑλλάδος.

Οὕτω π. χ. διὰ τῶν ἐργασιῶν τῶν κ. κ. Deprat J.¹⁾ καὶ Renz C.²⁾ ἐγένετο γνωστὴ ἡ ὑπαρχεῖς τῶν γενῶν *Fusulina*, *Schwagerina* καὶ *Neoschwagerina* εἰς ἀσβεστολίθους τοῦ ἀνθρακικοῦ συστήματος (Carbon) τῆς Εὐβοίας, τοῦ Πάρνηθος, Κιθαιρῶνος, "Υδρας καὶ ἀλαζοῦ.

Ἐπίσης τρηματόκογχα τοῦ μεσοζωϊκοῦ αἰῶνος ἐγένοντο γνωστὰ ἐκ μὲν τοῦ Ιουρασίου συστήματος ὑπὸ τοῦ γεωλόγου κ. Cayeux L.³⁾, ἐκ δὲ τοῦ κρητιδικοῦ ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ γεωλόγου⁴⁾ εἰς ἀσβεστολιθικὰ στρώματα τοῦ Παλαμηδίου, Ἀκροναυπλίας (τὰ γένη *Textularia*, *Rotalina*, *Globigerina*, *Pulvinulina*(?)), ἀφ' ἐτέρου δὲ ὑπὸ τῶν κ. κ. Ehrenberg Ch. G.⁵⁾, Steinmann G⁶⁾ (τὸ εἶδος *Idalina antiqua* M. Ch. u. Schl. εἰς τὸν ἀνωκρητιδικοῦ ἀσβεστολίθους μετὰ ρουδιστῶν τοῦ Κερατοβούνιου παρὰ τὴν Λεβάδειαν), Philippson A.⁶⁾ καὶ Νέγρη Φ.⁷⁾ (*Miliolidae* εἰς τὸν μετὰ φλεβῶν ἵσπιδος ἀσβεστολίθους τοῦς καταλαμβάνοντας ἐν Λαυρείῳ τὸ ἀνώτερον μέρος τῶν σχιστῶν— καὶ τὸ γένος *Orbitoides* εἰς δεῖγμα φαιοῦ ἀσβεστολίθου τοῦ ἀνώτερουν κρητιδικοῦ συστήματος ἐκ τοῦ ὅρους Παναχαϊκοῦ).

Τέλος τρηματόκογχα τοῦ καινοζωϊκοῦ αἰῶνος ἐγένοντο γνωστὰ ὑπὸ πολλῶν ἐπιστημόνων, κυρίως δύμως τὰ παλαιοτριτογενοῦς ἥλικιας καὶ δὴ τὸ γένος *Nummulites*, τὸ τόσον οὐσιωδῶς συμμετέχον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἡσαντικῶν ἀσβεστολίθων τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω ἔχομεν τὰς ἐργασίας τῆς γαλλικῆς ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς, ἡτις ἡρεύνησε τὴν Πελοπόν-

¹⁾ Deprat J. Note préliminaire sur la géologie de l'île d'Eubée Bull. de la Soc. geol. de France (4) 3. 1903

²⁾ Deprat J. Étude géologique et petrographique de l'île d'Eubée Besanson 1904.

³⁾ Renz C. Διάφοροι ἐργασίαι τοῦ: Neue geologische Forschungen in Griechenland. Centralblatt für Mineral. 1911 κτλ.

⁴⁾ Cayeux L. Existence du jurassique supérieur et de l'infracrétacé en Argolide. Bull. de la Soc. geol. de France (4) 4. 1894.

⁵⁾ Ehrenberg Ch. G. Über einen plastischen Mergel der Kreide von Ägina aus mikroskop. Organismen. Sitz. Ber. d. Kgl. Preuss. Akad. der Wiss. zu Berlin. 1842.

⁶⁾ Steinmann G. Einige Fossilreste aus Griechenland. Zeitschr. d. d. Geol. Gesel. 1890. Bd. 42. S. 770.

⁷⁾ Philippson A. Der Peloponnes. Berlin 1892. s. 610.

⁸⁾ Négrer Φ. Roches cristallophylliennes et tectoniques de la Grèce. Athènes 1914 p. 21 καὶ 54.

νησον,¹⁾ καὶ τῶν κ. κ. Fiedler,²⁾ Virlet,³⁾ Gaudry,⁴⁾ Th. Fuchs,⁵⁾ Partsch,⁶⁾ Wiebel,⁷⁾ Steinmann G.⁸⁾ (ἐπὶ τῶν γενῶν *Globigerina* καὶ *Textularia* εἰς τοὺς πλακώδεις ἀσβεστολίθους, τοὺς φέροντας κεφατόλιθον, τῆς Πελοποννήσου, οὓς ὁ Philippson ὡς ἄνω ἡωκαινικοὺς χαρακτηρίζει), Philippson A.⁹⁾ (ἐπὶ τῶν γενῶν *Haplophragmium*, *Orbitolites*, *Alveolina*, γενῶν τῶν *Miliolidae*, *Textularia*, *Plecanium*, *Globigerina*, *Orbulina*, *Nummulites*, *Orbitoides*, *Orthophragmina*, ἀπάντα εἰς ἀσβεστολίθους—*Pyloskalk*, *Tripolitzakalk*, ἐντριώσεις ἀσβεστολιθικαὶ ἐν τῷ *Flysch*. *Olonoskalk* τοῦ ἡωκαινικοῦ συστήματος τῆς Πελοποννήσου, ὡς καὶ τὸ γένος *Nummulites* εἰς τοὺς ἀσβεστολίθους τῆς Αἴτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας τοὺς ὑπὸ τοῦ Neumayr ὡς Unter, Mittler σημειουμένους), Négenh. Φ.¹⁰⁾ (ἐπὶ τῶν γενῶν *Orbitolites*, *Alveolina*, *Nummulites*, *Orbitoides*, *Orthophragmina* εἰς ἡωκαινικοὺς ἀσβεστολίθους τῆς Πελοποννήσου καὶ Νάξου), Martelli A.¹¹⁾ Oppenheim P.¹²⁾ καὶ Renz C.¹³⁾ ἐπὶ τοῦ γένους *Nummulites* κτλ.

¹⁾ Expédition scientifique de Morée Section des sciences physiques. T. II 2e partie. Paris 1833 (πολλαχοῦ).

²⁾ Fiedler. Reisen durch alle Teile des königreichen Griechenland. Bd. I. s. 313. Leipzig 1840, 1841.

³⁾ Virlet Über die Kreideformation in Griechenland. Bull. de la Soc. géol. de France (2) 7.1850.

⁴⁾ Gaudry A. Animaux fossiles et géologie de l'Attique. p. 392.

⁵⁾ Fuchs Th. Die Pliocänbildung von Zante und Corfu. Sitz Ber. Wien Akad. Math. naturw. Kl. Bd. 75 1. 1877.

⁶⁾ Partsch Die Insel Zante. Petermann's Mitteilungen 1891 s. 161. Partsch Kephallenia und Ithaka Ergänzungsheft 98 zu Petermanns Mitteilungen. Gotha 1890

⁷⁾ Wiebel. Ορα ἔργασίαν Partsch Kephallenia und Ithaka.

⁸⁾ Steinmann G. Loc. cit p 770.

⁹⁾ Loc. cit. πολλαχοῦ ἰδίως εἰς σελ. 606-610 καὶ τοῦ αὐτοῦ: Über die Altersfolge der Sedimentformationen in Griechenland. (Z. d. d. geol. Gesel. Bd. 42 1890)—Zur Pindos-Geologie. (Verh. k. k. geol. Reichanstalt 1895 καὶ Sitz. Ber. der nieder-rhein. Ges. f. Natur u. Heilkunde zu Bonn 1895).

¹⁰⁾ Loc. cit. σελ. 57, 64, 66, 68, 73.

¹¹⁾ Martelli A. Note géol. zu Paxos e Antipaxos nelle isole Ionie. Rend Acc. Lincei (5) 9 Roma 1900.

Martelli A. Le formazioni geol. e di fossili di Paxos e Antipaxos nel Mare Ionio. Boll. Soc. geol. ital. 20. 1901.

¹²⁾ Oppenheim P. Neue Beiträge zur Geol. u. Paläont. der Balkanhalbinsel Zeit. d. d. geol. Gesel. 1906 s. 109 - 180.

¹³⁾ Renz C. Πολλαχοῦ ἰδίως εἰς: Zur Kreide und Eocänenentwicklung Griechenlands. Centralblatt f. Miner. Stuttgart 1906 5. 541-550 καὶ Geologische Excursionen auf der Insel Leukas Zeit. d. D. geol. Gesel. Monatsber 1911 s. 276-315.

Τρηματόκογχα ὅμως εἰς στρώματα νεο-τριτογενοῦς ἡλικίας καὶ δὴ εἰς μάργας, μαργώδεις ἀσβεστολίθους καὶ ψαμμώδεις μάργας τῆς Ελλάδος, καθ' ὃσον τούλαχιστον γνωρίζομεν,¹⁾ μόνον ὁ A. Issel ἐν τῇ σπουδαιοτάτῃ αὐτοῦ ἔργασίᾳ «Cenno sulla constituzione geologica e sui fenomeni geodynamici dell'isola di Zante»—Boll. del R. Comit. Geologico 1893» ἀναφέρει, ὅτι εὔρεν, αὐτὸς μὲν τὸ γένος *Amphistegina* εἰς μάργαν ψαμμώδη μειοκαινικῆς ἡλικίας παρὰ τὸ Αργάσσο τῆς Ζακύνθου καὶ ὁ Th. Fuchs τὰ γένη *Orbulina* καὶ *Globigerina* εἰς μειοκαινικὰς μάργας παρὰ τὸ Καστέλλο τῆς αὐτῆς νήσου.

Εἰς τὰς μάργας τῆς ἀνατολικῆς (levantinische) ἢ ὑποπλειοκαινικῆς βαθμίδος τῆς Πελοποννήσου οὖδεις τῶν ἔρευνησάντων αὐτὰς γεωλόγων, οὐδ' αὐτὸς ὁ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἔργασίᾳ του «Beiträge zur Kenntniss des Neogen in Griechenland»—Zeit. d. D. geol. Gesel. 1891 s. 436 κ. ἐφ. τὸ πελοποννησιακὸν νεογενὲς σύστημα ἔξετάσας P. Oppenheim ἀναφέρει τι περὶ ἀπολειμματινῶν τρηματοκόγχων.

B'.

Κατὰ τὸ ἔτος 1908, περιερχόμενοι χάριν γεωλογικῶν παρατηρήσεων τὸν δῆμον Εὐδωστίνης τοῦ νομοῦ Αργολιδοκοινίδιας,²⁾ ἀνεύρομεν τὸ πρῶτον εἰς τὴν θέσιν Ανεμόβραχος νοτίως τῆς κωμοπόλεως Δερβενίου ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Ζαχολίτικου ποταμοῦ (ὑψόμ. 55 μ.) καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς παραλίας 800 περίπου μέτρων στρώματα μάργης κυανοφαΐου πάχους 2-3 μ. μετ' ἀπολιθωμάτων ἐλασματοβραχίων καὶ γαστεροπόδων. Τὰ στρώματα ταῦτα, ἀποτελοῦντα μέρος τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων τῆς ὅλης διαπλάσεως τῶν ψαμμώδων μαργῶν (Mergel-Sand formation) τῆς ἀνατολικῆς ἢ ὑποπλειοκαίνου βαθμίδος, τῶν κατεχουσῶν ὅλην σχεδὸν τὴν Β. ἀκτὴν τῆς Πελοποννήσου, καλύπτονται ὑπὸ

¹⁾ Ορα καὶ K. Beutler: Paläontologisch - statistische und zoologisch systematische Literatur über marine Foraminiferen, fossil und rezent bis Ende 1910 (Nachtrag über die allerneueste Literatur bis August 1911) München.

²⁾ Ο δῆμος οὗτος ενδικεῖται παρὰ τὰ σύνορα τῶν δύο νομῶν Αργολιδοκοινίδιας καὶ Αχαϊοῦ λιδος εἶναι δὲ βορειότατος πάντων τῶν δήμων τοῦ νομοῦ καὶ δὲ σχετικός πάρος τὰ δυτικά τῆς Κορινθίας. Ανήκει τοπογραφικῶς κατά τὸ Philippson (Der Peloponnes: Seiten 115-155 Die Hochgebirge und das Stufenland der östlichen Achaea, der Sicyonia und Phliasias) εἰς τὴν κλιμακωτὴν χώραν (Stufenland) τῆς ἀνατολικῆς Αχαΐας. Εν τῷ περιοχῇ ταύτη ὁ Philippson (ibid. s. 137) δὲν είχε κατορθώσῃ νὰ ἀνεύρῃ ἀπολιθώματα εἰς τὰς μάργας.

ψαμυροῦ κροκαλοπαγοῦς καὶ ψάμμων πάχους 70-80 μ., ἐφ' ὧν πάλιν ἀσυμφώνως ἐπικαθηται τὸ ἀνωπλειοκανικὸν κροκαλοπαγὲς (Deck konglomerat τοῦ Philipson).

Ἐρευνῶντες τὰ συλλεγέντα δείγματα τῆς μάργης ταύτης ἀνεύρουμεν πληθὺν ἀπολειθωμένων τρηματοκόγχων ἐν ὅραιοτάτῃ καταστάσει διατηρούμενων. Κατόπιν τούτου λαβόντες ἀφορμὴν ἡρευνήσαμεν καὶ δείγματα κιτρινοφαίου μάργης μετ' ἀπολιθωμάτων ἔλασματοβραχιών καὶ γαστεροπόδων τῆς αὐτῆς ἥλικίας μὲ τὰς μάργας τοῦ Ἀνεμοβράχου, ἀτινα συνελέγησαν καὶ παρεχωρήθησάν μοι πρὸς ἔξετασιν τῶν τρηματοκόγχων ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ μοι καθηγητοῦ κ. Θ. Σκούφου ἀφ' ἐνὸς ἐκ τῆς θέσεως Κολλύρι ΒΑ. τοῦ Πύργου τῆς Ἡλείας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς θέσεως Χάβαρι Α. τῆς Γαστούνης, ἀνεύρουμεν δὲ καὶ εἰς ταῦτα ἐπίσης τρηματοκόγχα ἀπολειθωμένα.

Δυστυχῶς εἰσέτι ἐν τῷ Γεωλογ. καὶ Παλαιοτολογικῷ Μουσείῳ καὶ Ἐργαστηρίῳ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου δὲν ὑπάρχουν τὰ κατάλληλα δογματα παρατηρήσεως τοιούτων μικροσκοπικῶν δητῶν, οὔτε καὶ ἡ ἀπαραίτητος βιβλιογραφία πρὸς προσδιορισμὸν τῶν τρηματοκόγχων. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν διτὶ ἐκ τῶν 37 ἐν ὅλῳ σπουδαιοτέρων ἐργασιῶν, ἃς εἰχεν ὑπὸ ὄψει του δr K. Beutler κατὰ τὴν μελέτην τῶν τρηματοκόγχων τῶν νεοτριτογενῶν μαργῶν ἐκ τοῦ Bahna τῶν Ρουμανικῶν Καρπαθίων,¹⁾ ἡμεῖς μόνον τὰς ἔξ (ἀρ. 6) εἴχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας: ἐλλείπουσιν ἡμῖν τὰ κλασικὰ συγγράμματα ἐπὶ τῶν ἀπολειθωμένων τρηματοκόγχων τῶν Ehrenberg, Jones Rup., Reuss, Brady, Fornasini, κλπ., ἀτινα διὰ τῶν πολυαρίθμων εἰκόνων βοηθούσι τὸν ἐπιστήμονα εἰς τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῶν εἰδῶν.

Τρηματόκογχα (Foraminifera)

Μάργα	Porcellanea				Vitro - calcarea								
	Fam. Miliolidae		Fam. Textularidae	Fam. Rotacidae	Fam. Nummulitidae								
	Biloculina sp.	Triloculina sp.	Quinqueloculina sp.	Spiroloculina sp.	Textularia sp.	Bulimina sp.	Bolivina sp.	Rotalia sp.	Truncatulina sp.	Asterigenia ?	Polystomella sp.	Polystomella crispa Lam.	Nonionina sp.
1) Κυανόφαιος Ἀνεμοβράχου	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2) Κιτρινόφαιος Κολλύριον	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+
3) Κιτρινόφαιος Χαβαριού	+	+	+	+	+	-	-	+	-	-	+	+	+

Τούτων ὅλων ἔνεκα κατέστη ἀδύνατος ἡμῖν δ ἀσφαλῆς προσδιορισμὸς καὶ ἡ περιγραφὴ τούτων. Ἐπιφυλασσόμενοι δύνεν, εὐθὺς δὲς τὸ Ἐργαστήριον καὶ Μουσεῖον ἐφοδιασθῆ δ' ὅργάνων καταλήλων καὶ τῆς ἀναγκαίας βιβλιογραφίας, νὰ μελετήσωμεν καὶ δημοσιεύσωμεν τὰ περὶ τῶν ἀπολειθωμένων τρηματοκόγχων τῆς Πελοποννήσου ἐν ἔκτασι, ἀρχούμενα πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν κατωτέρω συμπερασμάτων.

Γ'.

1) Ἡ πανίσκη τῶν μαργῶν τοῦ Ἀνεμοβράχου.
Αἱ μάργαι τοῦ Ἀνεμοβράχου ἐκτὸς τῶν τρηματοκόγχων περιέχουσι:

Cidaris sp.

Echiniten. Ἀκανθαι ἐν ἀφθονίᾳ.

Serpula sp.
Βρυόζωα sp.
Ἐλασματοβράγχια (Pecten sp., Cerithium. sp. κτλ.).

Scaphopoda (Dentalium sp.).
Γαστερόποδα.
Balanus sp.
Ostrakoda (Cythere sp., Cytherella sp. κτλ.) ἐν ἀφθονίᾳ.

2) Ἀνάλογον πανίσκη — ἔξαιρέσει τῶν τρηματοκόγχων — περιέχουσι καὶ τὰ δύο δείγματα τῶν μαργῶν ἐκ τῆς Ἡλείας, ὡς ἄλλως τε εἶναι

¹⁾ Karl Beutler: Ueber Foraminiferen aus dem jungtertiären Globigerinenmergel von Bahna in Distrikt Mehedinti (Rumänische Karpathen). Neus Jahr. f Miner., Geol., und Paläont. Jahrgang 1909 II Bd. s. 140-162.

γνωστὸν ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Deshayes¹⁾ καὶ τοῦ P. Oppenheim²⁾.

3) Σημαντικὸν μέρος τῆς ὅλης ἀπολελιθωμένης πανίσκης τῶν ὡς ἄνω μαργῶν, ἰδίως δὲ τῶν τοῦ Ἀνεμοβράχου, ἀποτελοῦσι καὶ τὰ τρηματοκογχα, ὧν τὰς ἄχρι τοῦδε εὑρεθεῖσας καὶ παρατηρηθεῖσας οἰκογενείας καὶ γένη ὡς καὶ συγκριτικὴν εἰκόνα παρέχει ὁ ἀντότερω πίναξ:

4) Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν τρηματοκόγχων.

Ἄριθμ. 1. Εἰς τὰς μάργας τοῦ Ἀνεμοβράχου ἡ διατήρησις τῶν τρηματοκόγχων εἶναι λαμπρά. Ἰδίως ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ἡ ἀφθονία κατὰ πρῶτον λόγον τῆς *Polystomella crispa* Lam καὶ τῆς *Rotalia* sp., εἴτα τῶν *Miliolidae*, ἐξ ὧν ἀφθονώτερον παρουσιάζονται τὰ γένη *Triloculina* καὶ *Quinqueloculina*. Σπαγιωτάτη ἡ *Spiroloculina* sp. Δὲν εὑρομένης ἄχρι τοῦδε τὰ *Astrorhizidae* ὡς καὶ τὸ γένος *Globigerina*. Ἐκ τῶν ἀλλων γενῶν πολυναριθμότερον γένος *Truncatulina*.

Ἄριθμ. 2. Γενικῶς ἡ πανίσκη τῶν τρηματοκόγχων τῶν μαργῶν Κόλλυριον εἶναι πτωχὴ εἰς ἀριθμὸν ἀτόμων. Ἡ διατήρησις τῶν κελύφεων δχι τόσον καλὴ δύσον ἡ τῶν τοῦ Ἀνεμοβράχου. Πρωτεύοντιν εἰς ἀριθμὸν ἀτόμων ἡ *Polystomella*, *Rotalia* καὶ εἴτα τὰ *Miliolidae*.

Τὰ *Ostrakoda* ἀραιὰ καὶ δλίγα.

Ἄριθμ. 3. Καὶ ἡ ἐκ τρηματοκόγχων πανίσκη τῶν μαργῶν Χαβαρίον εἶναι δλιγάτερον ἀφθονος εἰς ἀριθμὸν ἀτόμων τῆς τοῦ Ἀνεμοβράχου. Ἐπικρατοῦσι μᾶλλον τὰ *Miliolidae* μὲ ἀφθονώτερον ἀπαντῶντα τὰ γένη *Triloculina* καὶ *Quinqueloculina*. Ἐπίσης συχνοτάτη ἡ *Polystomella* sp. καὶ ἡ *Rotalia* sp.

Βρυόζωα ἀρκετὰ καὶ *Ostrakoda* ἀραιά.

5) Σύγκρισις τῆς ἐκ τρηματοκόγχων πανίσκης τῶν Πελοποννήσου μαργῶν πρὸς ἄλλας ἀλλων τόπων. Ἐκ τῶν προηγουμένων, ἀν καὶ δὲν ἔχουσι καθορισθῆ τὰ εἰδη, ἔχοντες ὥντ' ὅψει τὰ ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ F. Schrödt³⁾ ἀναφερόμενα, δυνάμεθα νὰ συγκρίνωμεν τὴν πανίσκην τῶν ἡμετέρων τρηματοκόγχων πρὸς τὴν τοιαύτην τῶν εἰς τὸ Ἰταλικὸν πλειοκαίνον καὶ εἰς πλειοκαίνας μάργας τῆς νοτίου Ἰσπανίας ἐμφανιζομένων. Οὕτω συγκρίνοντες τὴν πανίσκην τοῦ Ἀνεμοβράχου πρὸς τὴν τοῦ Ἰταλικοῦ πλειοκαίνου, παρατηροῦμεν εἰς ἀμφότερα τὴν ἀφθονον ἐμφάνισιν τῶν *Polysto-*

mellen καὶ μάλιστα τῆς *Polystomella crispa* Lam., τῶν *Miliolidae*, ἔλλειψιν δὲ εἰς ἀμφότερα μέχρι τοῦδε τῶν *Astrorhizidae*.

Τούναντίν παραβάλλοντες πρὸς τὰς κνανᾶς καὶ κιτρίνας μάργας τῆς *Garrucha* καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς (Νότ. Ἰσπανία) εὑρίσκομεν οὐσιώδεις διαφοράς, καθόσον εἰς ταύτας ἀφθονοῦσιν αἱ *Globigerinae* καὶ αἱ *Nodosariae*, καὶ είναι πολὺ δλιγάτερα τὰ *Miliolidae* καὶ ὑπάρχουσι τὰ *Astrorhizidae*. Ὁλιγάτεραι διαφοραὶ καὶ περισσότεραι δμοιότητες παρουσιάζονται μεταξὺ τῆς ἐκ τρηματοκόγχων πανίσκης τοῦ Ἀνεμοβράχου καὶ τῆς τῶν μαργῶν τοῦ *San Pedro de Alcantara* (Ἀνδαλουσία), ἐν αἷς ἔκτος τῆς ἀφθονίας τῶν ἔλασματοβραγχίων καὶ τῶν γαστροπόδων ἐπίσης ἀφθονος παρουσιάζεται ἡ *Polystomella crispa* Lam. καὶ ἔλλειποντιν αἱ *Globigerinae* καὶ τὰ *Astrorhizidae*.

Ἡ ἡμετέρα, ὅθεν, ὅποι ἔξετος ἐκ τρηματοκόγχων πανίσκη προσομοιάζει πρὸς τὴν τοῦ Ἰταλικοῦ πλειοκαίνου ὡς καὶ πρὸς τὴν τῶν μαργῶν τοῦ *San Pedro de Alcantara* τῆς Ἰνδαλουσίας, διαφέρει δὲ τῆς τῶν μαργῶν τῆς *Garrucha* τῆς Ἀλμερίας (Νότ. Ἰσπανία).

Σύγκρισις πρὸς τὴν ζῶσαν πανίσκην τῶν τρηματοκόγχων δὲν δύναται νὰ γίνῃ ὡς ἐκ τοῦ ἀπροσδιορίστου τῶν εἰδῶν.

6) Βάθος ἀποθέσεως τῶν μαργῶν τοῦ Ἀνεμοβράχου καὶ Πύργου Ἡλείας.

Εἶναι γνωστὸν διτὶ τὰ τρηματοκόγχα παρέχουσι πολλὰ σημεῖα στηρίζεως πρὸς διευκρίνισιν τοῦ γεγονότος, ἀν τὰ στρώματα, ἐν οἷς περικλείονται, είναι ἀποθέσεις ἀβαθῶν (seichten) ἢ βαθέων (tiefen) ὑδάτων. Οὕτω π. χ. ἡ *Polystomella crispa* Lam. εἶναι ἐπεπεφασμένως ζῶον ἀβαθῶν ὑδάτων. Τὰ *Miliolidae* εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μορφαὶ παράκτιοι (Küstenformen). Τούναντίν τὰ *Astrorhizidae* εἶναι μορφαὶ βαθέων ὑδάτων, αἱ δὲ *Globigerinae* πελάγιοι μορφαὶ τοῦ πλαγκτοῦ (pelagische Planktonformen).

Τούτων οὕτως ἔχόντων, αἱ ὑπὸ ἔξετασιν μάργαι τοῦ Ἀνεμοβράχου καὶ Πύργου εἶναι ἀπόθεσις ἀβαθῶν ὑδάτων, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἀφθονίας τῆς *Polystomella crispa* Lam. καὶ τῶν *Miliolidae*. Συμμαρτυροῦσιν ἄλλως τε πρὸς τοῦτο καὶ τὰ ἄλλα γεγονότα, οἵα ἡ ὑπαρξίς ἀφθόνων κελύφεων ἔλασματοβραγχίων καὶ γαστροπόδων, ἡ ἀφθονος παρουσία ἀκανθῶν ἔχινοιδῶν, τὰ λείφανα τῶν Βρυόζων, καὶ τὰ ἀφθόνως διποτόποτε ἐνυπάρχοντα κελύφη τῶν *Ostrakodae*, ζώων ἐπίσης ἀβαθῶν ὑδάτων. Ἡ γνώμη δὲ αὐτῆς ἔρχεται συνεπίκουρος τῇ γνώμῃ τοῦ κ. Ch. Déperet,⁴⁾ ὃ στις,

¹⁾ Expédition scientifique de Morée. Section des sciences physiques

²⁾ Loc. cit p. 442.

³⁾ F. Schrödt. Beiträge zur Kenntniss der Pliocänfauna Süd-Spaniens. Zeits. d. D. geol. Gesel. B 1 42 1890 s. 395 - 397.

⁴⁾ Ch. Depéret: Observations sur l'histoire

προκειμένου ίδια περὶ τῶν πλειοκαινικῶν μαργάνων μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ἀκράτας, ἐκ τῆς τομῆς ἣν δίδει παρὰ τὸ Καστρίτσι, συνάγει ἐπίσης, ὅτι αἱ μάργανοι σύνται, παρ' ὅλον τὸ πάχος τῶν τῶν 600 μ., εἶναι ἀποθέσεις ὑδάτων ὀλίγον βαθέων (peu profondes).

'Οκτώβριος 1914.

(Γεωλογικὸν καὶ Παλαιοντολογικὸν Ἐργαστήριον
Ἐθν. Πανεπιστημίου).

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

'Εκ τῆς τελευταίως ἐκδοθείσης ὑπὸ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς στατιστικῆς, ἀποσπῶμεν τὰς ἔξης πληροφορίας περὶ τῆς κινήσεως τοῦ πρώτου λιμένος τοῦ Κράτους κατὰ τὸ 1913.

Κατέπλευσαν ἀτμόπλοια καὶ ιστιοφόρα κατὰ τὸ ληξαν ἔτος 1913:

Μῆνες	ἀτμόπλοια	ιστιοφόρα
'Ιανουάριος	238	6
Φεβρουάριος	249	11
Μάρτιος	420	16
'Απρίλιος	339	17
Μάϊος	346	36
'Ιούνιος	284	30
'Ιούλιος	308	46
Αὔγουστος	348	33
Σεπτέμβριος	362	32
'Οκτώβριος	374	43
Νοέμβριος	340	24
Δεκέμβριος	354	16
	3962	310

Συνολικὴ χωρητικότης.

'Ατμοπλοίων	T.	4,202,076
'Ιστιοφόρων	"	12,856

Κατὰ σημαίαν ἔχομεν τὴν ἔξης σειρὰν

'Εθνος	ἀτμόπλοια	ιστιοφόρα
Ἐλλὰς	2366	271
Αὐστρία	374	—
Ιταλία	300	14
Αγγλία	270	—
Γερμανία	155	—
Ρωσσία	151	—
Γαλλία	130	—
Ρουμανία	103	—
Όλλανδία	44	—

géologique pliocène et quaternaire de l'Isthme de Corinthe. Comp. Rend. de l'Acad. des Sciences 1913.

Σουηδία	19	—
Βέλγιον	18	—
Δανία	10	—
Τουρκία	7	25
'Αμερικὴ	6	—
Νορβηγία	5	—
Βουλγαρία	4	—

Ἡ χωρητικότης τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων καὶ ιστιοφόρων ἀνὴρθεν εἰς T. 1,944,629, ἐπομένως εἰς T. 2,270,000 ἡ τῶν ξένων.

Αἱ χωρητικότητες αὗται εἴναι εἰς καθαροὺς τόννους, δεικνύοντας δηλ. τὴν ἔκμεταλλεύσιμον χωρητικότητα τῶν σκαφῶν. Χρήσιμον ἐν τούτοις ήθελεν εἶναι νὰ δίῃ ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὴν ἀκάθαρτον χωρητικότητα, πρὸς ἐκτίμησιν πλήρη τῆς κινήσεως τοῦ λιμένος.

Τὰ ἀνωτέρω ἀτμόπλοια καὶ ιστιοφόρα ἔξερότωσαν ἐμπορεύματα T. 873,532 ἐκ τῶν δοπίων T. 88,630 πρὸς μεταφορὰν μέσῳ Πειραιῶς.

Οἱ διὰ Πειραιᾶ ἔκφοροτωθέντες T. 784,902, διανέμονται κατὰ εἰδὴ ὡς ἔξης.

Ξυλεία - Καυσόξυλα.	.	T. 55,112
Γαιάνθρακες.	"	393,765
Κόκκινος - Ανθρακίτης	"	6,256
Γῆ πυρίμαχος - πλίνθοι	"	3,981
Ἐλαιοσπέρματα..	"	1,208
Χημικὰ λιπάσματα	"	452
Βάμβαξ, κάνναβις, λίνον.	"	1,167
Μέταλλα.	"	36,562
Μηχαναῖ - μηχανήματα.	"	5,964
Χρώματα	"	2,645
Χάρτης.	"	5,453
Σόδα, δέξα, θεῖον, φάρμακα.	"	7,598
Δέρματα.	"	1,694
Υαλουργικὰ.	"	2,222
Υφάσματα - νήματα.	"	4,889
Σχοινιά.	"	461
Σάκχαρος.	"	12,182
Καφές	"	2,196
"Ορνζα.	"	5,219
"Αλλα ἀποικιακά	"	14,677
Οίνοι - ποτά.	"	1,216
Προϊόντα ἀλιείας.	"	4,599
Σιτηρά.	"	152,252
Ζυμαρικά - Αλευρα.	"	16,748
Χλωροί - ξηροί καρποί.	"	1,409
Τπποι - δνοι - ημίονοι.	Tεμάχ.	6,648
Βόες - μόσχοι - ἀγελάδες	"	7,859
Χοίροι.	"	941
Αιγαλοόβρατα.	"	50,594
Ωά.	"	7,339,000

Α. Σ. ΣΚΙΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ